

РЕШЕНИЕ

№ 5320

гр. София, 31.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 30.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6676** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/ 10. 02. 2012 г. на орган по приходите при ТД на НАП С., частично потвърден с Решение № 1342 / 07. 06. 2012 г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”-С..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон. По същество се иска от съда постановяването на съдебно решение, с което атакувания РА, бъде отменен в обжалваната част. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира разносните по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”, с ново наименование - „Обжалване и данъчно - осигурителна практика”, чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1108696 от 21. 07. 2011 г., изменена със ЗВР № 1112511 / 03. 11. 2011 г., издадени от Р. Б. – на длъжност началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол”, при ТД на НАП С. /оправомощена със Заповед № РД-01-918 / 27. 06. 2011 г. на директора на ТД на НАП С./ е възложено извършването

на ревизия на [фирма], [населено място], за определяне на задълженията на дружеството за данък по ЗДДС за периода 01. 01. 2007 г. - 31. 05. 2011 г. е за корпоративен данък за периода 01. 01. 2006 г. – 31. 12. 2010 г. Ревизията е следвало да приключи до 08. 12. 2011 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № 1112511 от 22. 12. 2011 г., връчен на управителя на дружеството на 19. 01. 2012 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, са постъпили писмени възражения.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1112511 / 23. 12. 2011 г., е определена С. Д. М., за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма], [населено място].

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № [ЕГН] / 10. 02. 2012 г., връчен на управителя на дружеството на 24. 02. 2012 г.

С жалба вх. № 1153-06-235 / 09. 03. 2012 г., е оспорен РА по административен ред.

С жалба вх. № 53-02-298 / 31. 05. 2012 г. е оспорен РА, мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „О.“.

С Решение № 1342 / 07. 06. 2012 г. на директора на Дирекция „О.“ – С., в срока за изпращане на преписката в съда, ревизионния акт е потвърден частично.

С жалба вх. № 53-02-298 / 29. 06. 2011 г., е обжалван РА по съдебен ред, в потвърдената от директора на Дирекция „О.“ част.

С молба от 06. 08. 2012 г. (стр. 285) жалбоподателя е конкретизирал в коя част се оспорва издадения РА.

С атакувания в настоящото съдебно производство РА № [ЕГН]/10. 02. 2012 г., изд. от орган по приходите при ТД на НАП С., в потвърдената му с Решение № 1342 / 07. 06. 2012 г. на директора на Дирекция „О.“ – С. част, на жалбоподателя [фирма], е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 114 874 лв. и съответните лихви за забава по фактури издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], както и е определен допълнително корпоративен данък за довносяне в размер на 51 200 лв. и съответните лихви за забава.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. При издаването му не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Ревизиращия орган е отказал правото на приспадане на данъчен кредит, тъй като по фактурите не са налице реални, респективно облагаеми доставки.

В жалбата се излагат съображения, че било безспорно доказано извършените доставки и наличието на предпоставки за признаване правото на приспадане на данъчен кредит. Съдът счита, че на са налице доказателства по делото, установяващи реалността на извършените доставки, по които се претендира правото на признаване на данъчен кредит.

1. По отношение на доставките от [фирма]:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 20 000 лв. по 6 бр. фактури подробно описани в РА с предмет „плащане по договор от 16.

03. 2007 г.”, издадени от [фирма].

В хода на ревизията, е извършена насрещна проверка на доставчика, видно от протокол за извършена насрещна проверка № 2200-1-1108696-08 / 27. 09. 2011 г., който е представил документи и писмени обяснения. Представени са копие от фактурите, рамков договор от 01. 02. 2007 г. , копие от дневник за продажбите за м. 04. и м. 05. 2007 г., аналитичен регистър и оборотни ведомости.

В хода на съдебното обжалване от страна на жалбоподателя са представени допълнително договор от 16. 03. 2007 г. и приемо-предавателни протоколи.

От страна на ревизиращия екип и от страна на решаващия орган, е прието, че независимо от така представените доказателства, не е налице реална, респективно облагаема доставка, тъй като няма доказателства за кадровата и материална обезпеченост на доставчика за извършване на дейността.

В хода на настоящото производство също не се представиха доказателства, от което да може да се приеме, че доставчика е разполагал с кадрова и материална обезпеченост за извършване на доставките. По делото няма никакви доказателства относно ресурсната обезпеченост на този доставчик.

В случая, всички фактури са с предмет „плащане по договор от 16. 03. 2007 г.”, а в дневника за продажбите фактурите за м. 04. 2007 г. са отразени като „продажби”, докато в за м. 05. 2007 г. са отразени, като „услуги”. В същото време не става ясно каква стока е продадена или каква услуга е извършена. Въпреки че се сочи договор от 16. 03. 2007 г., след като на доставчика е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, същия е представил единствено договор от 01. 02. 2007 г. за извършване на графичен дизайн и предпечатна подготовка на рекламни брошури. Не е представен договор от 16. 03. 2007 г., като такъв е представен от жалбоподателя, едва в хода на съдебното оспорване. Така представените от страна на жалбоподателя доказателства са оспорени от страна на процесуалния представител на ответника, като от страна на жалбоподателя не се представиха доказателства за причините поради което този договор се представя едва в съдебната фаза, въпреки че доставчика е представил всички относими документи, с които е разполагал. Така представения договор от 16. 03. 2007 г. се сочи, че е окончателен договор във връзка с рамков договор от 01. 02. 2007 г., но същия не представлява предварителен договор по смисъла на чл. 19 от ЗЗД, като освен това не е предвидена някаква специална форма за уреждане на отношенията по извършване на услуги свързани с графичен дизайн и предпечатна подготовка.

Представените в хода на съдебното обжалване договор и протоколи, като частни писмени документи нямат обвързваща съда доказателствена сила и няма достоверна дата, тъй като е следвало да се представят още в хода на ревизията или най-малкото в хода на административното оспорване. В тази връзка представените приемо-предавателни протоколи за извършена услуга, отново не доказват действително извършената услуга, тъй като всички касаят извършването на една и съща дейност, без да е посочено къде е извършена, но тази дейност е невъзможна без наличието на персонал.

В същото време, по делото няма никакви доказателства, че доставчика е разполагал с материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършване на конкретните доставки. Видно е от представените договори, че същите касаят изработване на рекламни брошури, но не са налице доказателства че доставчика е разполагал със специалисти, които да изработят графичния дизайн, машини за тяхното отпечатване и

за доставката им. Всъщност по делото няма въобще доказателства за изработването на такива рекламни брошури и тяхното разпространение.

Следва да се отбележи освен това, че жалбоподателя е представил (стр. 86 от приложение 1) списък на всички доставчици на [фирма], като в този списък липсва отразен като доставчик [фирма].

При тези данни и с оглед липсата на доказателства за реалност на доставката, съдът счита, че жалбата е неоснователна в тази си част и като такава следва да се остави без уважение.

2. По отношение на доставките от [фирма]:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 12 000 лв. по 3 бр. фактури издадени м. 01. и 02. 2008 г. от [фирма].

В хода на ревизията, е извършена насрещна проверка на доставчика, видно от протокол за извършена насрещна проверка № 2200-1-1108696-09 / 11. 10. 2011 г., който не е открит на декларирания адрес на управление. При справка в информационната система на НАП е установено, че фактурите са отразени в дневника за продажби, като „услуги”. В същото време, процесните фактури не са представени по делото, включително и от жалбоподателя, като освен това не са представени никакви други документи, които да показват както предмета на услугата, така и факта, че същата действително е извършена. От страна на жалбоподателя не са изложени никакви аргументи за предмета на извършената услуга, като освен че не е посочено в какво същата се състои, не се представени никакви доказателства, къде същата е осъществена и по какъв начин. Няма доказателства за приемане на извършената работа, както и въобще че доставчика е разполагал с материална или кадрова обезпеченост да я извърши.

Липсата на всякакви документи, удостоверяващи извършването на облагаема доставка, води до извода за липсата на осъществена такава, поради което правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

Следва да се отбележи освен това, че жалбоподателя е представил (стр. 86 от приложение 1) списък на всички доставчици на [фирма], като в този списък липсва отразен като доставчик [фирма].

При тези данни и с оглед липсата на доказателства за реалност на доставката, съдът счита, че жалбата е неоснователна в тази си част и като такава следва да се остави без уважение.

3. По отношение на доставките от [фирма]:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 10 500 лв. по фактура № 310 / 30. 04. 2009 г. с предмет „по договор от 29. 04. 2009 г. за строително-монтажни работи”, издадена от [фирма].

В хода на ревизията, е извършена насрещна проверка на доставчика, видно от протокол за извършена насрещна проверка № 2200-1-1108696-06 / 04. 10. 2011 г., който е представил копие от фактурата, оборотна ведомост, хронология на сметки, справка за закупени активи и декларация от управителя, съгласно която фактурата не е заплатена.

В същото време, нито от доставчика, нито от жалбоподателя е представено копие от договора от 29. 04. 2009 г., за да се установи неговия предмет и задълженията на страните. По този начин не може да се установи също така, в какво се състоят тези СМР, къде са извършени, за чия сметка са материалите и кой ги е доставил.

Наличието на издадена фактура, още повече че същата не е платена, не доказва

наличието на облагаема доставка, поради което съдът счита, че жалбата е неоснователна в тази си част и като такава следва да се остави без уважение.

4. По отношение на доставките от [фирма]:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 4000 лв. по фактура № 268 / 08. 01. 2010 г. с предмет „СМР по договор”, издадена от [фирма].

В хода на ревизията, е извършена насрещна проверка на доставчика, видно от протокол за извършена насрещна проверка № 2200-1-1108696-07 / 25. 10. 2011 г., който не е открит на декларирания адрес.

От страна на жалбоподателя е представена единствено копие от фактурата, като липсва копие от договора, за да се установи неговия предмет и задълженията на страните. По този начин не може да се установи също така, в какво се състоят тези СМР, къде са извършени, за чия сметка са материалите и кой ги е доставил.

Наличието на издадена фактура, не доказва извършването на облагаема доставка, поради което съдът счита, че жалбата е неоснователна в тази си част и като такава следва да се остави без уважение.

5. По отношение на доставките от [фирма]:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 20 000 лв. по 3 бр. фактури издадени м. 05. 2010 г. от [фирма].

В хода на ревизията, е извършена насрещна проверка на доставчика, видно от протокол за извършена насрещна проверка № 2200-1-1108696-03 / 31. 10. 2011 г., който не е открит на декларирания адрес на управление, но въпреки това се е явил упълномощен представител, който е представил част от изисканите документи, макар и след срока определен за това. При справка в информационната система на НАП е установено, че фактурите са отразени в дневника за продажби, като „услуги”. В същото време, са представени процесните фактури, фактури от предходен доставчик, протоколи извлечения от сметки и декларация от управителя за предмета на дейност на фирмата.

В хода на съдебното обжалване от страна на жалбоподателя са представени допълнително договор от 01. 04. 2010 г., анекс към него от 08. 04. 2010 г. и приемо-предавателни протоколи.

От страна на ревизиращия екип и от страна на решаващия орган, е прието, че независимо от така представените доказателства, не е налице реална, респективно облагаема доставка, тъй като няма доказателства за кадровата и материална обезпеченост на доставчика за извършване на дейността.

В хода на настоящото производство също не се представиха доказателства, от което да може да се приеме, че доставчика е разполагал с кадрова и материална обезпеченост за извършване на доставките.

Посочените по – горе документи, представени от жалбоподателя са оспорени от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, като в хода на делото не се ангажираха доказателства относно достоверността на датата им. Видно е, че на доставчика е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, като същия не е представил копие от тези договори, които се представят една в хода на съдебното производство, като това е пропуснато да се направи и пред решаващия орган. Предвид това, съдът намира, че така представените документи са създадени за нуждите на процеса и не доказват наличието на облагаеми доставки.

Следва да се отбележи, че предмет на доставките по така издадените фактури са:

„външна реклама”, „печат, предпечат и изработка на рекламни материали” и „наем на билбордове”. В същото време, предмета на дейност на доставчика е предимно в областта на експлоатацията на заведения за обществено хранене, като действително няма пречка да извършват и друга дейност, но доказателства, че доставчика разполага с материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършване на доставките, не са представени. По делото няма доказателства кой е изработил рекламните материали, къде са отпечатани и в какво се състои т. нар. външна реклама. Не са представени копия от изработените рекламни материали, както и къде са намират билбордовете и какви реклами са поставяни. В тази връзка, няма доказателства, тези билбордове чия собственост са, като това не се доказва и представените фактури от посочения като предходен доставчик [фирма], като не е ясно кой всъщност е изпълнявал доставките. Видно и от представения договор от 01. 04. 2010 г. изпълнителят – [фирма] се е задължил да не разгласява получената информация в изпълнение на договора, което предполага, че не е възможно участието на подизпълнител, а в същото време е длъжен да предостави на възложителя за одобрение преди реализацията, художествените и идейни проект, както и цялостната концепция, но такива доказателства не са представени. Действително представени са приемо – предавателни протоколи, но само за „предаване” на извършената работа, включително и за билборд на автомагистрала „Х.”, без да е посочено, къде точно се намира и по какъв начин е изработен този билборд, съответно разполага ли доставчика с хора и техника за монтирането. При това положение, съдът счита, че не винаги наличието на издадена данъчна фактура означава и наличие доставка. Издадените първични счетоводни документи сами по себе си не означават наличието на извършени доставки, по смисъла на закона. Наличието на издадени фактури, не представлява данъчно събитие, нито доказва извършването на доставката.

При тези данни и с оглед липсата на доказателства за реалност на доставката, съдът счита, че жалбата е неоснователна в тази си част и като такава следва да се остави без уважение.

6. По отношение на доставките от [фирма]:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 20 400 лв. по 7 бр. фактури издадени м. 07. и 08. 2010 г. от [фирма].

В хода на ревизията, е извършена насрещна проверка на доставчика, видно от протокол за извършена насрещна проверка № 2200-1-1108696-05 / 11. 10. 2011 г., който не е открит на декларирания адрес на управление. При справка в информационната система на НАП е установено, че фактурите са отразени в дневника за продажби, като „продажба на услуги и рекламни услуги”.

В хода на съдебното обжалване от страна на жалбоподателя са представени допълнително договор от 01. 07. 2010 г., копие от процесните фактури, възлагателни писма за бюджет, приемо-предавателни протоколи и извлечения от сметки.

От страна на ревизиращия екип и от страна на решаващия орган, е прието, че независимо от така представените доказателства, не е налице реална, респективно облагаема доставка, тъй като няма доказателства за кадровата и материална обезпеченост на доставчика за извършване на дейността.

Видно е, че фактурите са с предмет „рекламна услуга”, като съгласно представения договор, изпълнителя следва да извърши външна реклама и предпечатна подготовка на рекламни материали.

В същото време и за този доставчик важи посоченото по-горе, тъй като не са

представени доказателства кой е изработил рекламните материали, къде са отпечатани и по какъв начин са разпространявани. Не са представени и копия от тези рекламни материали и освен това малко преди това друг изпълнител (Д.-1000) се сочи, че също е изготвил значително количество рекламни материали.

Липсата на всякакви документи, удостоверяващи извършването на облагаема доставка, води до извода за липсата на осъществена такава, поради което правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, по фактурите издадени от [фирма].

7. По отношение на доставките от [фирма]:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 19 500 лв. по 5 бр. фактури издадени м. 12. 2010 г. от [фирма].

В хода на ревизията, е извършена насрещна проверка на доставчика, видно от протокол за извършена насрещна проверка № 2200-1-1108696-11 / 06. 10. 2011 г., който не е открит на декларирания адрес на управление. При справка в информационната система на НАП е установено, че фактурите са отразени в дневника за продажби, но дружеството или негов представител не са откривани и при други извършвани проверки.

От страна на жалбоподателя са представени единствено копие от фактурите, които са с предмет „реклама”.

От страна на ревизиращия екип и от страна на решаващия орган, е прието, че независимо от така представените доказателства, не е налице реална, респективно облагаема доставка, тъй като няма доказателства за кадровата и материална обезпеченост на доставчика за извършване на дейността.

В хода на настоящото производство също не се представиха доказателства, от което да може да се приеме, че доставчика е разполагал с кадрова и материална обезпеченост за извършване на доставките. По делото освен фактурите, няма никакви доказателства относно това в какво въщност се състои тази реклама, кой я е извършил, къде е рекламирано и в какво се състоят задълженията на страните. Не става ясно как е изработена рекламната услуга, как са предадени резултатите от тази услуга и въобще разполага ли доставчика с материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършването ѝ.

При тези данни и с оглед липсата на доказателства за реалност на доставката, съдът счита, че жалбата е неоснователна в тази си част и като такава следва да се остави без уважение.

8. По отношение на доставките от [фирма]:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 912 лв. по 2 бр. фактури издадени м. 03. 2011 г. от [фирма].

В хода на ревизията, е извършена насрещна проверка на доставчика, видно от протокол за извършена насрещна проверка № 2200-1-1108696-01 / 11. 10. 2011 г., който не е открит на декларирания адрес на управление. При справка в информационната система на НАП е установено, че фактурите са отразени в дневника за продажби, като „стока”.

От страна на жалбоподателя са представени единствено копие на процесните фактури, които са с предмет „предпечатна подготовка и отпечатване на рекламни вложки”.

От страна на ревизиращия екип и от страна на решаващия орган, е прието, че независимо от така представените доказателства, не е налице реална, респективно облагаема доставка, тъй като няма доказателства за кадровата и материална

обезпеченост на доставчика за извършване на дейността.

В хода на настоящото производство също не се представиха доказателства, от което да може да се приеме, че доставчика е разполагал с кадрова и материална обезпеченост за извършване на доставките. По делото освен фактурите, няма никакви доказателства относно изработването на тези рекламни вложки. Не става ясно кой е изработил материалите, как са предадени резултатите от тази услуга и въобще разполага ли доставчика с материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършването ѝ.

При тези данни и с оглед липсата на доказателства за реалност на доставката, съдът счита, че жалбата е неоснователна в тази си част и като такава следва да се остави без уважение.

9. По отношение на доставките от [фирма]:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 450 лв. по фактура № 58 / 28. 03. 2011 г., издадена от [фирма].

В хода на ревизията, е извършена насрещна проверка на доставчика, видно от протокол за извършена насрещна проверка № 2200-1-1108696-10 / 30. 09. 2011 г., който е представил част от изискваните документи. Установено, че фактурата е отразена в дневника за продажби, като „продажба на услуга”.

От доставчика са представени копие от фактурата, която е с предмет „рекламна услуга”, декларация от управителя, че дружеството е издало процесната фактура и е извършило доставката, договор за реклама от 16. 02. 2011 г., констативен протокол от 01. 04. 2011 г., фактури от предходен доставчик, копие от дневника за продажби, оборотна ведомост и извлечение от счетоводни сметки.

Съдът въпреки така представените документи, намира че не са налице доказателства за осъществяването на облагаема доставка, по повод на която е издадена процесната фактура.

Представени са фактури издадени от [фирма] на [фирма], но в същото време не се сочи, дали това дружество се явява предходен доставчик на доставчика на жалбоподателя и кой каква дейност е извършил. Видно обаче, че броя на рекламните материали (брошури, флаери и листовки) по фактурите издадени от [фирма] са в пъти повече от броя възложен от жалбоподателя на неговия доставчик.

В същото време, по делото не са представени копие от тези рекламни материали, като, а съгласно т. б от сключения между страните договор, изпълнителят [фирма] се е задължил да изготви и разпространи рекламните материали, като не е регламентирана възможността изпълнителя до ползва подизпълнители.

Също така, по делото не са представени доказателства за наличието на кадрова и техническа обезпеченост на доставчика, за извършването на доставката, като видно от протокола за извършена насрещна проверка, по данни от информационната система на НАП, [фирма] не е разполагало с наети лица за този период, като освен това липсват данни за изплатени суми по граждански договори.

При тези данни и с оглед липсата на доказателства за реалност на доставката, съдът счита, че жалбата е неоснователна в тази си част и като такава следва да се остави без уважение.

10. По отношение на доставките от [фирма]:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 3 112 лв. по 2 бр. фактури издадени м. 03. 2011 г. от [фирма].

В хода на ревизията, е извършена насрещна проверка на доставчика, видно от

протокол за извършена насрещна проверка № 2200-1-1108696-04 / 09. 09. 2011 г., който е представил част от изискваните документи. Установено, че фактурите са отразени в дневника за продажби, като „услуга“.

От доставчика са представени копие от фактурите, които са с предмет „цялостни рекламни кампании” и „изготвяне на идейни художествени планове и лога, направа на интернет банери”, декларация от управителя, копие от дневника за продажби, оборотна ведомост и извлечение от счетоводни сметки.

Съдът въпреки така представените документи, намира, че не са налице доказателства за осъществяването на облагаема доставка, по повод на която е издадена процесните фактури.

Видно от декларацията на управителя на дружеството, през ревизирия период фирмата не е имала назначен персонал. В същото време, в периода, в който се сочи че фирмата е извършвала услуги на [фирма], собственик на фирмата е бил друг и не може да се каже къде и как са извършени услугите.

Очевидно, в случая се касае за дейности, за които е необходимо работна ръка, особено за извършването на „цялостни рекламни кампании”, като такава както беше посочено по-горе липсва при доставчика. Също така липсват доказателства за начина на извършване на доставката, къде е извършена и как е предадена работата.

При тези данни и с оглед липсата на доказателства за реалност на доставката, съдът счита, че жалбата е неоснователна и като такава следва да се остави без уважение. В тази връзка, следва да се отбележи по отношение на всички доставчици, че независимо от твърденията в жалбата, че жалбоподателя разполагал с фактура, което било достатъчно условия за признаване право на данъчен кредит, не може да се приеме, че е налице реално осъществена доставка, тъй като издадения първичен счетоводен документ сам по себе си не означават наличието на извършена доставка по смисъла на чл. 6 или чл. 9 от ЗДДС.

Няма доказателства, че прекия доставчик притежава материална, техническа и кадрова обезпеченост да извърши фактурираните доставки, като освен това няма данни как е придобил стоките, които след това се твърди, че е прехвърлил.

Съгласно чл. 51 от ДОПК, съответно чл. 182 от ГПК, вписванията в счетоводните книги се преценяват от съда според тяхната редовност и с оглед на другите обстоятелства по делото, т.е. нередовно водените счетоводни книги нямат доказателствена сила. Не може да бъде доказано без проверка в счетоводството на доставчика и жалбоподателя, че счетоводните документи са явяват част от редовно водено счетоводство (т.е., че са съставени своевременно и при воденето им е спазвана хронологията на осъществяване на стопанските операции), съгласно изискванията на счетоводното законодателство, което е абсолютно необходимо с оглед преценка на доказателствената им сила.

По делото, въпреки дадените указания при насрочване на делото, за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, жалбоподателят не представи нови доказателства, нито поиска назначаването на съдебна експертиза, поради което жалбата му е изцяло неоснователна.

По отношение на ЗКПО:

Издадения РА се оспорва в частта за 2007 г. относно извършеното увеличение на финансовия резултат със сумата от 100 000 лв. по издадените фактури от [фирма]; за 2008 г. с увеличение в размер на 60 000 лв. по фактурите издадени от [фирма];

относно увеличениния финансовия резултат за 2009 г. на дружеството със сумата от 52 500 лв. по фактури издадени от [фирма] и в размер на 299 500 лв. по фактури издадени от [фирма], [фирма] и [фирма]. Прието е, че след като не е доказано осъществяването на реални услуги, описаните сделки са сключени с цел отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО.

На основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО за отклонение от данъчно облагане се смята и начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени.

След като съдът, по изложени вече съображения в частта по ЗДДС, намира че не са налице достатъчно доказателства за реалност на извършените услуги, счита че правилно от страна на ревизиращия екип е увеличен финансовия резултат за оспорваните периоди, с разходите по описаните по-горе фактури, на основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че жалбата е неоснователна в тази си част и като такава следва да се остави без уважение.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт, е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], [населено място], срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/ 10. 02. 2012 г. на орган по приходите при ТД на НАП С., частично потвърден с Решение № 1342 / 07. 06. 2012 г. на директора на Дирекция „О.” - С..

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 771 (три хиляди седемстотин седемдесет и един) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: